ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2007

Vyhlásené: 07.03.2007 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

96

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 22. mája 2001 bola v Bratislave podpísaná Dohoda medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Kanady o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku.

Národná rada Slovenskej republiky s dohodou vyslovila súhlas svojím uznesením č. 1642 zo 4. októbra 2001. Prezident Slovenskej republiky dohodu ratifikoval 18. októbra 2001.

Dohoda nadobudla platnosť 18. decembra 2001 v súlade s článkom 29 ods. 1, v zmysle oznámenia č. 369/2002 Z. z.

K oznámeniu č. 96
2007 Z. z.

DOHODA medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Kanady o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku

vláda Slovenskej republiky a vláda Kanady,

želajúc si uzavrieť dohodu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku,

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa dohoda vzťahuje

Táto dohoda sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa dohoda vzťahuje

1. Táto dohoda sa vzťahuje na dane z príjmov a z majetku ukladané v mene niektorého zmluvného štátu bez ohľadu na spôsob ich vyberania.
2. Za dane z príjmov a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov, z celkového majetku alebo z časti príjmov alebo majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, ako aj daní z prírastku majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa táto dohoda vzťahuje, sú najmä
   a) v prípade Kanady dane ukladané vládou Kanady na základe zákona o dani z príjmov (ďalej len „kanadská daň“) a
   b) v prípade Slovenska
      i) daň z príjmov fyzických osôb,
      ii) daň z príjmov právnických osôb,
      iii) daň z nehnuteľností

      (ďalej len „slovenská daň“).
4. Táto dohoda sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo v podstate podobného druhu, ktoré sa budú ukladať odo dňa podpisu tejto dohody popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3
Všeobecné definície

1. Na účely tejto dohody, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,
   a) pojem „Kanada“, použitý v zemepisnom zmysle, označuje územie Kanady vrátane
      i) každej oblasti mimo výsostných vôd Kanady, ktorá v súlade s medzinárodným právom a právnymi predpismi Kanady je oblasťou, na ktorej môže Kanada vykonávať práva týkajúce sa morského dna a podložia a ich prírodných zdrojov, a
      ii) mora a vzdušného priestoru nad každou oblasťou uvedenou v písmene a) bode i),
   b) pojem „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku a použitý v zemepisnom zmysle označuje územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva,
   c) pojmy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Kanadu alebo Slovensko,

d) pojem „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, trust, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,

e) pojem „spoločnosť“ označuje akúkoľvek právnickú osobu alebo akéhokoľvek nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,

f) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

g) pojem „príslušný orgán“ označuje

i) v Kanade ministra štátnych príjmov alebo jeho splnomocneného zástupcu,

ii) na Slovensku ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,

h) pojem „štátny príslušník“ označuje

i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo niektorého zmluvného štátu,

ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa platných právnych predpisov v niektorom zmluvnom štáte,

i) pojem „medzinárodná doprava“ označuje každú cestu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, prevádzkovanú podnikom jedného zmluvného štátu na prepravu osôb alebo majetku s výnimkou prípadov, keď hlavným účelom cesty je preprava osôb alebo majetku medzi miestami v druhom zmluvnom štáte.

2. Pokiaľ ide o uplatňovanie tejto dohody v akomkoľvek čase niektorým zmluvným štátom, každý pojem nedefinovaný v dohode, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, bude mať taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov tohto štátu na účely daní, na ktoré sa vzťahuje táto dohoda, pričom akýkoľvek význam podľa platných daňových predpisov tohto štátu bude prevažovať nad významom, ktorý má tento pojem podľa iných právnych predpisov tohto štátu.

Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto dohody pojem „rezident zmluvného štátu“ označuje

a) každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov tohto štátu podlieha zdaneniu v tomto štáte z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria, nezahŕňa však osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tomto štáte iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto štáte,

b) tento štát alebo jeho nižší správny útvar alebo miestny orgán alebo každé zastúpenie alebo inštitúciu tohto štátu, útvaru alebo orgánu.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:

a) táto osoba sa považuje za rezidenta len toho štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, považuje sa za rezidenta len toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch štátov alebo žiadneho z nich, príslušné orgány zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak je podľa ustanovení odseku 1 spoločnosť rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:

a) považuje sa za rezidenta len toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, alebo

b) ak nie je štátnym príslušníkom ani jedného štátu, považuje sa za rezidenta len toho štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

4. Ak je podľa ustanovení odseku 1 osoba, iná než fyzická osoba alebo spoločnosť, rezidentom oboch zmluvných štátov, príslušné orgány zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť túto otázku vzájomnou dohodou a určia spôsob uplatnenia tejto dohody na takúto osobu. Ak takáto dohoda nie je uzatvorená, takáto osoba nebude oprávnená nárokovať si žiadnu úľavu alebo oslobodenie od dane poskytované touto dohodou.

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto dohody pojem „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, prostredníctvom ktorého podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.
2. Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä
   a) miesto vedenia,
   b) pobočku,
   c) kanceláriu,
   d) továreň,
   e) dielňu a
   f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo akékoľvek iné miesto týkajúce sa prieskumu alebo ťažby prírodných zdrojov.
3. Pojem „stála prevádzkareň“ rovnako zahŕňa
   a) stavenisko alebo stavebný alebo montážny, alebo inštalačný projekt, ale len vtedy, ak trvá dlhšie ako dvanásť mesiacov,
   b) poskytovanie služieb vrátane poradenských a manažérskych služieb podnikom jedného zmluvného štátu prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov zamestnaných podnikom na takéto účely, ale len ak činnosti takéhoto charakteru trvajú (pre ten istý alebo súvisiaci projekt) na území druhého zmluvného štátu počas jedného alebo viacerých období presahujúcich v úhrne deväť mesiacov v akomkoľvek dvanásťmesačnom období.
4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa
   a) zariadenie, ktoré podnik využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,
   b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,
   c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,
   d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,
   e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,
   f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.
5. Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba – iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 – koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle uplatňuje právomoc uzatvárať zmluvy v mene podniku, tak tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré by podľa ustanovení tohto odseku nezakladali existenciu stálej prevádzkarne, keby sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie.

6. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.
7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne, alebo inak), sama osebe neznamená, že táto spoločnosť je stálou prevádzkarňou druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Na účely tejto dohody pojem „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má na účely príslušných daňových zákonov zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. V každom prípade tento pojem zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva vzťahujúce sa na pozemky podľa ustanovení občianskeho práva, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov. Lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia na príjmy z priameho užívania, z nájmu alebo z každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku a na príjmy zo scudzenia takéhoto majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislých osobných činností.

Článok 7
Zisky podniku

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva alebo vykonával svoju činnosť takýmto spôsobom, môžu byť zisky podniku zdanené v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, s výhradou ustanovení odseku 3, tejto stálej prevádzkarni sa v každom zmluvnom štáte pripočítavajú zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou, a od všetkých ostatných osôb.
3. Pri určení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady podniku vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkarňou vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v tom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza, alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené takýmto obvyklým rozdelením. Použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto dohody, ustanovenia týchto článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Lodná a letecká doprava

1. Zisky poberané podnikom jedného zmluvného štátu z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
2. Bez ohľadu na ustanovenia článku 7 zisky poberané podnikom jedného zmluvného štátu z cesty loďou alebo lietadlom, ak hlavným účelom cesty je preprava osôb alebo majetku medzi miestami v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa uplatnia aj na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.
4. Na účely tohto článku pojem „prevádzkovanie lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave“ podnikom zahŕňa

   a) prenájom lodí alebo lietadiel,

   b) prenájom kontajnerov a súvisiacich zariadení,

   uskutočnený týmto podnikom, ak je takýto prenájom pre podnik v medzinárodnej doprave vo vzťahu k prevádzkovaniu lodí alebo lietadiel náhodný.

Článok 9

Prepojené podniky

1. Ak

   a) sa podnik jedného zmluvného štátu zúčastňuje priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

   b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

   a ak sú v týchto prípadoch oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.
2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom tento druhý štát vhodne upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Pri stanovení tejto úpravy sa bude postupovať s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto dohody a príslušné orgány zmluvných štátov môžu v prípade potreby vzájomne konzultovať.
3. Zmluvný štát nezmení zisky podniku za okolností uvedených v odseku 1 po uplynutí lehoty stanovenej jeho vnútroštátnymi právnymi predpismi a v žiadnom prípade po uplynutí šiestich rokov od konca roka, v ktorom by sa zisky, ktoré by boli predmetom takejto zmeny, pripočítali tomuto podniku na základe podmienok uvedených v odseku 1.
4. Ustanovenia odsekov 2 a 3 sa neuplatnia v prípade podvodu, vedomého zanedbania povinností alebo nedbalosti.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, ktorého spoločnosť vyplácajúca dividendy je rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne

   a) 5 % z hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť, ktorá kontroluje, priamo alebo nepriamo, najmenej 10 % hlasovacích práv spoločnosti vyplácajúcej dividendy

s výnimkou prípadu dividend vyplácaných investičnou obchodnou spoločnosťou vlastnenou nerezidentom,

b) 15 % z hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

Ustanovenia tohto odseku sa nedotýkajú zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.

3. Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, akcií „jouissance“ alebo práv „jouissance“, banských akcií, zakladateľských akcií alebo z iných práv s výnimkou pohľadávok, z podielov na zisku, ako aj príjmy, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho štátu, ktorého je spoločnosť rozdeľujúca zisk rezidentom.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo ak vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a účasť, v súvislosti s ktorou sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak sa účasť, v súvislosti s ktorou sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu nachádzajúcu sa v tomto druhom štáte, a ani nemôže zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

6. Žiadne ustanovenie tejto dohody sa nebude vykladať tak, že bráni niektorému zmluvnému štátu zdaniť výnosy spoločnosti pripočítateľné stálej prevádzkarni v tomto štáte alebo výnosy pripočítateľné scudzeniu nehnuteľného majetku umiestneného v tomto štáte spoločnosti obchodujúcej s nehnuteľným majetkom popri dani z výnosov, ktorá by bola uložená spoločnosti, ktorá má štátnu príslušnosť v tomto štáte, za predpokladu, že táto dodatočná daň neprekročí 5 % sumy takýchto výnosov, ktoré neboli zdanené touto dodatočnou daňou v predchádzajúcich daňových rokoch. Na účely tohto ustanovenia pojem „výnosy“ znamená výnosy pripočítateľné scudzeniu takéhoto nehnuteľného majetku umiestneného v zmluvnom štáte, ktoré môžu byť zdanené týmto štátom na základe ustanovení článku 6 alebo článku 13 ods. 1 a zisky vrátane všetkých ziskov pripočítateľných stálej prevádzkarni v zmluvnom štáte v roku a v predchádzajúcich rokoch po odpočítaní všetkých daní, iných než tu uvedenej dodatočnej dane ukladanej z takýchto ziskov v tomto štáte.

Článok 11
Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Tieto úroky sa však môžu zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % z hrubej sumy úrokov.

3. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2

a) úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené v súvislosti so zadlženosťou vlády tohto štátu alebo jeho nižšieho správneho útvaru alebo jeho miestneho orgánu podliehajú zdaneniu len v tomto druhom štáte, ak sú úroky skutočne vlastnené rezidentom druhého zmluvného štátu,

b) úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené rezidentovi druhého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto druhom štáte, ak sú platené v súvislosti s pôžičkou uzatvorenou, garantovanou alebo zabezpečenou alebo za úver poskytnutý, garantovaný alebo zabezpečený každou inštitúciou úplne vlastnenou a kontrolovanou vládou tohto druhého štátu, ak táto pôžička alebo úver súvisia s dovozom alebo vývozom.

4. Pojem „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi, ako aj príjmy, ktoré sú predmetom rovnakého zdaňovania ako príjmy z peňazí požičaných podľa právnych predpisov štátu, v ktorom majú príjmy zdroj. Pojem „úroky“ však nezahŕňa príjmy uvedené v článku 10. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.
5. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
6. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, kde je platiteľ rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca úroky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, z ktorého sú úroky platené, a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že úroky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa stála prevádzkareň alebo stála základňa nachádza.
7. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto dohody.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však skutočný vlastník licenčných poplatkov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % z hrubej sumy licenčných poplatkov.
3. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 licenčné poplatky za autorské práva a iné podobné platby súvisiace s uvedením alebo znovuuvedením akéhokoľvek literárneho, dramatického, hudobného alebo iného umeleckého diela (ale nezahŕňajúce licenčné poplatky súvisiace s hranými filmami ani licenčné poplatky súvisiace s prácou na filme alebo videopáske alebo iných prostriedkoch reprodukcie pre použitie v súvislosti s televíznym vysielaním), majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu, ktorý je skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, podliehajú zdaneniu len v tomto druhom štáte.
4. Pojem „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva, patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu alebo iného nehmotného majetku alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti, a zahŕňa platby akéhokoľvek druhu súvisiace s hranými filmami a s prácou na filme, videopáske alebo iných prostriedkoch reprodukcie používaných v súvislosti s televíziou.
5. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné činnosti zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné

poplatky, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu. V takom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

6. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu má v niektorom zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa stála prevádzkareň alebo stála základňa nachádza.

7. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto dohody.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku umiestneného v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má alebo mal podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má alebo mal rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislých osobných činností, vrátane ziskov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo tejto stálej základne, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

3. Zisky, ktoré poberá podnik jedného zmluvného štátu zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo z kontajnerov používaných v takejto doprave alebo z iného hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

4. Zisky, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu zo scudzenia

   a) podielov, ktorých hodnota pozostáva prevažne z nehnuteľného majetku umiestneného v druhom štáte, alebo

   b) účasti na osobnej obchodnej spoločnosti (partnership) alebo truste, ktorých hodnota pozostáva prevažne z nehnuteľného majetku umiestneného v druhom štáte,

   sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte. Na účely tohto odseku pojem „nehnuteľný majetok“ nezahŕňa žiaden majetok, v ktorom je vykonávaná činnosť spoločnosti, osobnej obchodnej spoločnosti (partnership) alebo trustu, zahŕňa však prenajatý majetok.

5. Zisky zo scudzenia každého majetku, iného než je uvedený v odsekoch 1, 2, 3 a 4, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

6. Ustanovenia odseku 5 nebudú mať vplyv na právo zmluvného štátu podľa jeho právneho predpisu vyberať daň zo zisku zo scudzenia akéhokoľvek majetku plynúceho fyzickej osobe, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu a bola rezidentom v skôr uvedenom štáte kedykoľvek počas šiestich rokov bezprostredne predchádzajúcich scudzeniu majetku.

7. Ak fyzická osoba, ktorá prestane byť rezidentom jedného zmluvného štátu a bezprostredne potom sa stane rezidentom druhého zmluvného štátu, považuje sa na účely zdanenia v skôr spomenutom štáte za scudzujúcu majetok a je z tohto dôvodu zdanená v tomto štáte, táto fyzická osoba si môže zvoliť, aby sa s ňou na účely zdanenia zaobchádzalo v druhom štáte, ako keby fyzická osoba bezprostredne predtým, ako sa stane rezidentom tohto štátu, predala a znova nakúpila majetok v hodnote rovnajúcej sa primeranej trhovej hodnote v tom čase. Toto ustanovenie sa však nevzťahuje na majetok, z ktorého zisk plynúci bezprostredne predtým, ako sa fyzická osoba stane rezidentom toho druhého štátu, sa môže zdaniť v tomto druhom štáte, a ani na nehnuteľný majetok nachádzajúci sa v treťom štáte.

Článok 14

Nezávislé osobné činnosti

1. Príjmy, ktoré poberá fyzická osoba, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, z odborných činností alebo z podobných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak fyzická osoba nemá obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností. Ak fyzická osoba má alebo mala takúto stálu základňu, príjmy sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni.
2. Pojem „odborné činnosti“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, výchovné alebo vzdelávacie činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, zubných lekárov a účtovných znalcov.

Článok 15

Závislá činnosť

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaneniu s výnimkou ustanovení článkov 16, 18 a 19 len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa takéto odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 len v skôr uvedenom štáte, ak
   a) sa príjemca zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo sa končí v príslušnom kalendárnom roku, a
   b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku sa odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave podnikom zmluvného štátu môžu zdaniť v tomto štáte.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti alebo podobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z takýchto osobne vykonávaných činností rezidentom v druhom zmluvnom štáte, sa môžu bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo jemu samému, ale inej osobe, tieto príjmy sa môžu zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia na príjmy poberané z činností vykonávaných umelcom alebo športovcom v jednom zmluvnom štáte, ak sú činnosti vykonávané v súvislosti s návštevou tohto štátu úplne alebo z podstatnej časti hradené z verejných fondov druhého zmluvného štátu

alebo jeho nižšieho správneho útvaru, alebo miestneho orgánu, alebo štatutárneho orgánu takéhoto štátu, útvaru alebo orgánu.

Článok 18

Dôchodky a renty

1. Dôchodky a renty majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tom druhom štáte.
2. Dôchodky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť aj v štáte, kde majú zdroj a v súlade s právnymi predpismi tohto štátu. V prípade opakujúcich sa platieb dôchodkov iných než platieb podľa zákonov sociálneho zabezpečenia v zmluvnom štáte, daň takto stanovená však nepresiahne nižšiu z uvedených sadzieb
   a) 15 % z hrubej sumy platby, a
   b) sadzbu stanovenú s ohľadom na sumu dane, ktorú by príjemca platby inak musel za daný rok zaplatiť z celkovej sumy pravidelných dôchodkových platieb, prijatých fyzickou osobou v danom roku, keby bola fyzická osoba rezidentom v tom zmluvnom štáte, v ktorom má platba zdroj.
3. Renty majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť aj v tom štáte, v ktorom majú zdroj a podľa právneho predpisu tohto štátu, daň takto stanovená však nepresiahne 15 % z podielu rent, ktoré sú predmetom dane v tomto štáte. Toto obmedzenie sa však nepoužije na paušálne platby, ktoré vznikajú z odkúpenia, zrušenia, splatenia, predaja alebo iného spôsobu nakladania s rentou, alebo na platby akéhokoľvek druhu na základe dohody o rente, ktorých hodnota bola úplne alebo sčasti odpočítateľná pri vypočte príjmu akejkoľvek osoby, ktorá zmluvu získala.
4. Pojem „renty“ použitý v tomto článku označuje stanovenú sumu splatnú pravidelne v určenom čase počas života alebo počas presne stanoveného alebo vymedzeného obdobia s povinnosťou uskutočňovať platby za primeranú a plnú náhradu v peniazoch alebo v peňažnej hodnote.
5. Bez ohľadu na akékoľvek ustanovenie tejto zmluvy
   a) vojnové dôchodky a dávky (vrátane dôchodkov a dávok platených vojnovým veteránom alebo platených ako následok škôd alebo zranení utrpených následkom vojny), ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené rezidentovi druhého zmluvného štátu, budú vyňaté zo zdanenia v tomto druhom štáte v rozsahu, v akom by boli vyňaté zo zdanenia, keby boli prijaté rezidentom skôr uvedeného štátu,
   b) dávky sociálneho zabezpečenia vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom rezidentovi druhého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v skôr uvedenom štáte.

Článok 19

Štátna služba

1.
   a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, iné ako dôchodky, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym orgánom fyzickej osobe za služby poskytované tomuto štátu alebo jeho nižšiemu správnemu útvaru alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
   b) Takéto platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sú tieto služby poskytované v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu,
      i) je štátnym príslušníkom tohto štátu, alebo
      ii) sa nestala rezidentom tohto štátu len z dôvodu poskytovania týchto služieb.
2. Ustanovenia článkov 15, 16 a 17 sa uplatnia na platy, mzdy a iné podobné odmeny za služby poskytované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym orgánom.

Článok 20
Študenti

Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom štáte iba na účely štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov za pobyt, štúdium alebo výcvik, sa nezdania v tomto štáte za predpokladu, že takéto platby majú zdroj mimo tohto štátu.

Článok 21
Iné príjmy

1. Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu bez ohľadu na ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto dohody, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.
2. Bez ohľadu na odsek 1, ak sú takéto príjmy poberané rezidentom jedného zmluvného štátu zo zdrojov v druhom zmluvnom štáte, takéto príjmy sa môžu zdaniť aj v štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu. Ak sú takéto príjmy príjmami z trustu, iného než trustu, do ktorého boli odpočítateľné príspevky, a ak sú príjmy zdaniteľné v tom zmluvnom štáte, v ktorom je skutočný vlastník rezidentom, daň takto stanovená nepresiahne 15 % z hrubej sumy príjmov.

Článok 22
Majetok

1. Nehnuteľný majetok, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, sa môže zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na účely výkonu nezávislých osobných činností, sa môže zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Lode a lietadlá prevádzkované podnikom jedného zmluvného štátu v medzinárodnej doprave a hnuteľný majetok slúžiaci prevádzkovaniu takýchto lodí a lietadiel podlieha zdaneniu len v tomto štáte.
4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 23
Vylúčenie dvojitého zdanenia

1. V prípade Kanady sa dvojité zdanenie vylúči takto:
   a) podľa vnútroštátnych právnych predpisov Kanady týkajúcich sa odpočtu dane splatnej v Kanade o daň zaplatenú mimo územia Kanady a všetkých ďalších úprav tých ustanovení – ktoré neovplyvnia ich všeobecný charakter – a ak sa podľa právnych predpisov Kanady neposkytne väčší odpočet alebo daňová úľava, daň zo ziskov, príjmov alebo výnosov splatná na Slovensku, ktoré majú zdroj na Slovensku, sa odpočíta od akejkoľvek splatnej kanadskej dane vzťahujúcej sa na tieto zisky, príjmy alebo výnosy,
   b) podľa vnútroštátnych právnych predpisov Kanady týkajúcich sa úľav vo forme zápočtu dane, splatnej mimo územia Kanady, na kanadskú daň a akýchkoľvek následných úprav týchto ustanovení – ktoré neovplyvnia ich všeobecný charakter – kde spoločnosť, ktorá je rezidentom Slovenska, vypláca dividendy spoločnosti, ktorá je rezidentom Kanady a ktorá kontroluje priamo alebo nepriamo najmenej 10 % hlasovacích práv skôr uvedenej spoločnosti, zápočet zohľadní daň splatnú na Slovensku skôr uvedenou spoločnosťou v súvislosti so ziskami, z ktorých sú takéto dividendy vyplácané,
   c) ak v súlade s akýmkoľvek ustanovením tejto dohody príjmy, ktoré poberá alebo majetok, ktorý vlastní rezident Kanady, sú vyňaté zo zdanenia v Kanade, Kanada napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane na zostávajúce príjmy alebo majetok vziať do úvahy tieto vyňaté príjmy alebo majetok.

2. V prípade Slovenska sa dvojité zdanenie vylúči takto:

   a) Slovensko môže pri zdaňovaní svojich rezidentov zahrnúť do základu dane, z ktorého sa takéto dane ukladajú, časti príjmov alebo majetku, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto dohody rovnako zdaniť v Kanade, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takéhoto základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Kanade. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy alebo majetok, ktoré sa môžu zdaniť podľa ustanovení tejto dohody v Kanade,

   b) podľa vnútroštátnych právnych predpisov Slovenska týkajúcich sa úľav vo forme zápočtu dane, splatnej mimo územia Slovenska, na slovenskú daň a akýchkoľvek následných úprav týchto ustanovení – ktoré neovplyvnia ich všeobecný charakter – kde spoločnosť, ktorá je rezidentom Kanady vypláca dividendy spoločnosti, ktorá je rezidentom Slovenska a ktorá kontroluje priamo alebo nepriamo najmenej 10 % hlasovacích práv skôr uvedenej spoločnosti, zápočet zohľadní daň splatnú v Kanade skôr uvedenou spoločnosťou v súvislosti so ziskami, z ktorých sú takéto dividendy vyplácané,

   c) ak v súlade s akýmkoľvek ustanovením tejto dohody, príjmy, ktoré poberá alebo majetok, ktorý vlastní rezident Slovenska, sú vyňaté zo zdanenia na Slovensku, Slovensko napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane na ostatné príjmy alebo majetok vziať do úvahy tieto vyňaté príjmy alebo majetok.

3. Na účely tohto článku bude platiť, že zisky, príjmy alebo výnosy rezidenta jedného zmluvného štátu, ktoré sa môžu zdaniť v druhom zmluvnom štáte v súlade s touto dohodou, majú zdroj v tomto druhom štáte.

Článok 24

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakom postavení najmä vo vzťahu k trvalému pobytu. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 bude uplatňovať aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, sa nestanoví v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti.

3. Ustanovenia tohto článku neznamenajú záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženia daní z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

4. Ak sa neuplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 6 alebo článku 12 ods. 5, sú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu sú na účely stanovenia zdaniteľného majetku takéhoto podniku odpočítané za rovnakých podmienok, ako keby boli dohodnuté s rezidentom skôr uvedeného štátu.

5. Ustanovenia odseku 4 neovplyvnia vykonanie žiadneho ustanovenia daňových zákonov niektorého zmluvného štátu

   a) vzťahujúce sa na odpočítateľnosť úrokov a ktoré nadobudne platnosť odo dňa podpísania tejto dohody (vrátane všetkých následných úprav týchto ustanovení, ktoré nezmenia ich celkovú podstatu) alebo

   b) prijatého niektorým zmluvným štátom po takomto dni a ktoré je navrhnuté tak, aby zaistilo, že osoba, ktorá nie je rezidentom takéhoto štátu, nepožíva daňové zaobchádzanie podľa právnych predpisov tohto štátu, ktoré je priaznivejšie ako to, ktoré požívajú rezidenti takéhoto štátu.

6. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu,

nepodliehajú v skôr uvedenom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky, ktoré sú rezidentmi skôr uvedeného štátu, ktorých majetok je úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastnený alebo kontrolovaný rezidentom alebo rezidentmi tretieho štátu.

7. Pojem „zdanenie“ v tomto článku označuje dane, ktoré sú predmetom tejto dohody.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto dohody, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátny právny predpis týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 24 ods. 1, príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, písomnú žiadosť s uvedením dôvodov na požiadanie preverenia takéhoto zdanenia. Aby mohla byť takáto žiadosť prijatá, musí sa predložiť do dvoch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto dohody.
2. Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať, aby prípad vyriešil vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto dohodou.
3. Zmluvný štát nezvýši po uplynutí lehoty stanovenej v jeho vnútroštátnych právnych predpisoch a v žiadnom prípade po šiestich rokoch od konca zdaňovacieho obdobia, v ktorom bol pripočítaný príslušný príjem, daňový základ rezidentovi niektorého zmluvného štátu zahrnutím príjmov, ktoré už boli zdanené v druhom zmluvnom štáte. Tento odsek sa nepoužije v prípade podvodu, vedomého zanedbania povinností alebo nedbalosti.
4. Príslušné orgány zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo uplatňovaní tejto dohody.
5. Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne konzultovať vylúčenie dvojitého zdanenia v prípadoch neupravených touto dohodou a môžu vzájomne komunikovať priamo na účely uplatnenia tejto dohody.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné orgány zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na vykonávanie ustanovení tejto dohody alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto dohody, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto dohodou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát prijal, sa uchovávajú v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a oznámia sa len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, vymáhaním alebo trestným stíhaním súvisiacim s týmito daňami, alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch týkajúcich sa daní uložených týmto štátom. Tieto osoby alebo úrady použijú takého informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť
   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   b) poskytnúť informácie, ktoré by nebolo možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

3. Ak jeden zmluvný štát požaduje informáciu v súlade s týmto článkom, druhý zmluvný štát sa vynasnaží získať takúto informáciu, na ktorú sa žiadosť vzťahuje, rovnakým spôsobom, ako keby išlo o jeho vlastné zdanenie, napriek tomu, že tento druhý štát v danom čase takúto informáciu nepotrebuje. V prípade špecifickej požiadavky príslušného orgánu jedného zmluvného štátu sa príslušný orgán druhého zmluvného štátu vynasnaží poskytnúť informáciu podľa tohto článku v požadovanej forme v rovnakom rozsahu, v akom možno túto informáciu získať v súlade s právnymi predpismi a správnou praxou tohto druhého štátu vzťahujúcou sa na jeho vlastné dane.

Článok 27

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

1. Žiadne ustanovenia tejto dohody sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.
2. Bez ohľadu na ustanovenia článku 4 bude fyzická osoba, ktorá je členom diplomatickej misie, konzulárneho úradu alebo stálej misie jedného zmluvného štátu umiestnenej v druhom zmluvnom štáte alebo v treťom štáte, považovaná na účely tejto dohody za rezidenta vysielajúceho štátu, ak bude vo vysielajúcom štáte podliehať rovnakým povinnostiam pri zdanení jej celkového príjmu alebo majetku ako rezidenti tohto vysielajúceho štátu.

Článok 28

Rôzne pravidlá

1. Ustanovenia tejto dohody sa nebudú vykladať tak, že by akýmkoľvek spôsobom obmedzovali akékoľvek vyňatie, úľavu, zápočet alebo iný odpočet poskytovaný právnymi predpismi niektorého zmluvného štátu pri stanovení dane ukladanej týmto štátom.
2. Žiadne ustanovenie tejto dohody sa nebude vykladať tak, že bráni niektorému zmluvnému štátu ukladať daň na sumy zahrnuté do príjmov rezidenta tohto štátu týkajúcich sa osobnej obchodnej spoločnosti (partnership), trustu alebo kontrolovanej zahraničnej filiálky, v ktorej má rezident podiel.
3. Táto dohoda sa nevzťahuje na žiadnu spoločnosť, trust alebo inú právnickú osobu, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu a je skutočne vlastnená alebo kontrolovaná, priamo alebo nepriamo, jednou alebo viacerými osobami, ktoré nie sú rezidentmi tohto štátu, ak suma dane ukladaná týmto štátom na príjmy alebo majetok spoločnosti, trustu alebo inej právnickej osoby je podstatne nižšia ako suma, ktorá by bola ukladaná týmto štátom, keby všetky podiely na základnom imaní spoločnosti alebo všetky podiely v truste alebo v inej právnickej osobe, podľa toho o aký prípad ide, boli skutočne vlastnené jednou alebo viacerými fyzickými osobami, ktoré sú rezidentmi tohto štátu.
4. Na účely článku XXII ods. 3 (Konzultácia) Všeobecnej dohody o obchode so službami sa zmluvné štáty dohodli, že bez ohľadu na ustanovenia uvedeného odseku akýkoľvek spor medzi nimi, ktorý spadá do rámca tejto dohody, môže byť predložený Rade pre obchod so službami len so súhlasom oboch zmluvných štátov, tak ako je uvedené v danom odseku. Akékoľvek pochybnosti týkajúce sa výkladu tohto odseku sa budú riešiť podľa článku 25 ods. 4 alebo, ak sa nedospeje k dohode takýmto postupom, zvolí sa postup, s ktorým budú súhlasiť oba zmluvné štáty.

Článok 29

Nadobudnutie platnosti

1. Táto dohoda podlieha vnútroštátnemu schváleniu každej zmluvnej strany a nadobudne platnosť dňom doručenia neskoršej nóty o tomto schválení. Jej ustanovenia sa budú vykonávať:

   a) v Kanade

      i) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na sumy platené alebo pripísané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom dohoda nadobudne platnosť, a

ii) v prípade inej kanadskej dane, za zdaňovacie roky začínajúce sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom dohoda nadobudne platnosť,

b) na Slovensku

i) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na sumy platené alebo pripísané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom dohoda nadobudne platnosť, a

ii) v prípade ostatných daní z príjmov a daní z majetku na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom dohoda nadobudne platnosť.

2. Dňom nadobudnutia platnosti tejto dohody sa skončí medzi Slovenskou republikou a Kanadou platnosť Zmluvy medzi vládou Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a vládou Kanady o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku podpísanej v Prahe 30. augusta 1990. Ustanovenia zmluvy z roku 1990 zodpovedajúce ustanoveniam tejto dohody sa však budú vykonávať až dovtedy, kým sa ustanovenia tejto dohody nezačnú vykonávať v súlade s ustanoveniami odseku 1.

Článok 30

Výpoveď

Táto dohoda zostane v platnosti, kým ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže dohodu vypovedať diplomatickou cestou písomným oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí piatich rokov odo dňa nadobudnutia platnosti tejto dohody. V tomto prípade sa táto dohoda prestane uplatňovať:

a) v Kanade

i) v prípade dane vyberanej zrážkou pri zdroji na sumy platené alebo pripísané po skončení takéhoto kalendárneho roka, a

ii) v prípade inej kanadskej dane za zdaňovacie roky začínajúce sa po skončení takéhoto kalendárneho roka,

b) na Slovensku

i) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na sumy platené alebo pripísané 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi, a

ii) v prípade ostatných daní z príjmov a daní z majetku za každý daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení, podpísali túto dohodu.

Dané v Bratislave 22. mája 2001 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v slovenskom, anglickom a francúzskom jazyku, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť.

Za vládu Slovenskej republiky:

Brigita Schmögnerová v. r.

Za vládu Kanady:

Jane Stewart v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.